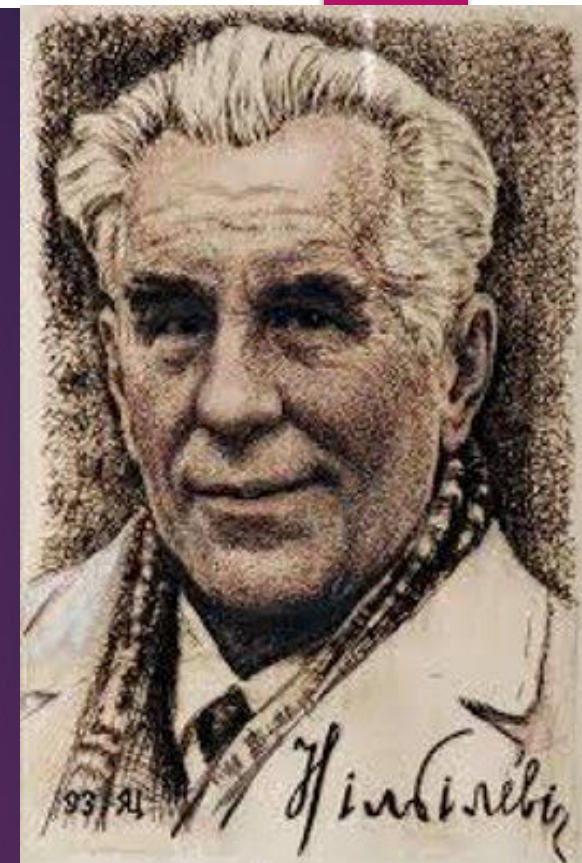

Ніл Сымонавіч Гілевіч

НІЛ СЫМОНАВІЧ ГІЛЭВІЧ (30 ВЕРАСНЯ 1931,
В. СЛАБАДА, ЛАГОЙСКИ РАЁН, МІНСКАЯ ВОБЛАСЦЬ
— 29 САКАВІКА 2016). **БЕЛАРУСКИ ПАЭТ І ГРАМАДСКИ**
ДЗЕЯЧ. ЗАСЛУЖАНЫ ДЗЕЯЧ НАВУКІ
БССР (1980 Г.). НАРОДНЫ ПАЭТ БЕЛАРУСІ (1991 Г.).
ПАСЛЯ СМЕРЦІ РЫГОРА БАРАДУЛІНА Ў 2014 ГОДЗЕ НІЛ
ГІЛЭВІЧ ЗАСТАЎСЯ АПОШНІМ ЖЫВЫМ, ХТО МЕЎ
ЗВАННЕ НАРОДНАГА ПАЭТА БЕЛАРУСІ.

Біяграфія

- ▶ Нарадзіўся ў сям'і Сымона Пятровіча і Кацярыны Міхайлаўны Гілевічаў, бацька быў старшынёй сельсавета. Бацькі вырашылі назваць сына Нінел (гэта значыць «Ленін» наадварот), у будучыні Гілевіч зменіць гэтае імя на Ніл

ПЕРШЫЯ ГАДЫ ПАСЛЯ 2-ОЙ СУСВЕТНАЙ ВАЙНЫ ПРАЦАВАЎ КАЛГАСНЫМ ПАШТАЛЬЁНАМ. У **1951** СКОНЧЫЎ МІНСКАЕ ПЕДАГАГІЧНАЕ ВУЧЫЛІШЧА. АПОШНІ ГОД ВУЧОБЫ СПАЛУЧАЎ З ПРАЦАЙ НАСТАЎНІКА Ў АДНОЙ СА ШКОЛ МІНСКА.

ЧЛЕН САЮЗА ПІСЬМЕННІКАЎ СССР З **1954** ГОДА.

СКОНЧЫЎ ФІЛАЛАГІЧНЫ ФАКУЛЬТЭТ БДУ (**1956**), ПАСЛЯ АСПІРАНТУРУ ПРЫ ІМ, КАНДЫДАТ ФІЛАЛАГІЧНЫХ НАВУК (**1963**), ПРАФЕСАР (**1978**). З **1960** ПА **1986** ГОД — СУПРАЦОЎНІК КАФЕДРЫ БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРЫ ГЭТАГА ЎНІВЕРСІТЭТА. З **1958** ДА **1963** Г. ПРАЦАВАЎ ТАКСАМА ЛІТКАНСУЛЬТАНТАМ ГАЗЕТЫ «ЗВЯЗДА». БЫЎ РЭДАКТАРАМ АЛЬМАНАХУ ЗАМЕЖНАЙ ЛІТАРАТУРЫ «ДАЛЯГЛЯДЫ». З **1980** ДА **1989** ГОДА — ПЕРШЫ САКРАТАР ПРАЎЛЕННЯ СП БССР, У **1981—1991** ГГ. САКРАТАР ПРАЎЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕННІКАЎ СССР. У **1989—1997** ГГ. — СТАРШЫНЯ РЭСПУБЛІКАНСКАГА ТАВАРЫСТВА БЕЛАРУСКАЙ МОВЫ ІМЯ ФРАНЦІШКА СКАРЫНЫ. ГАЛОЎНЫ РЭДАКТАР БЮЛЕТЭНЯ ТБМ «НАША СЛОВА».

Філалагічны факультэт
Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт

Саюз беларускіх пісьменнікаў

Эмблема СБП

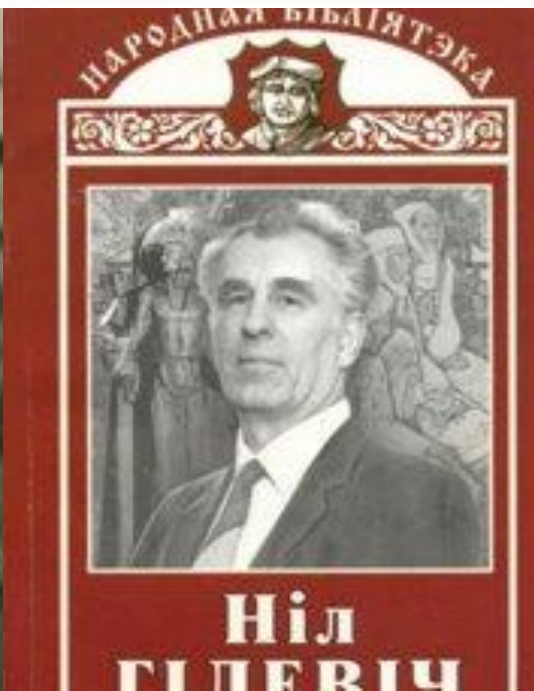
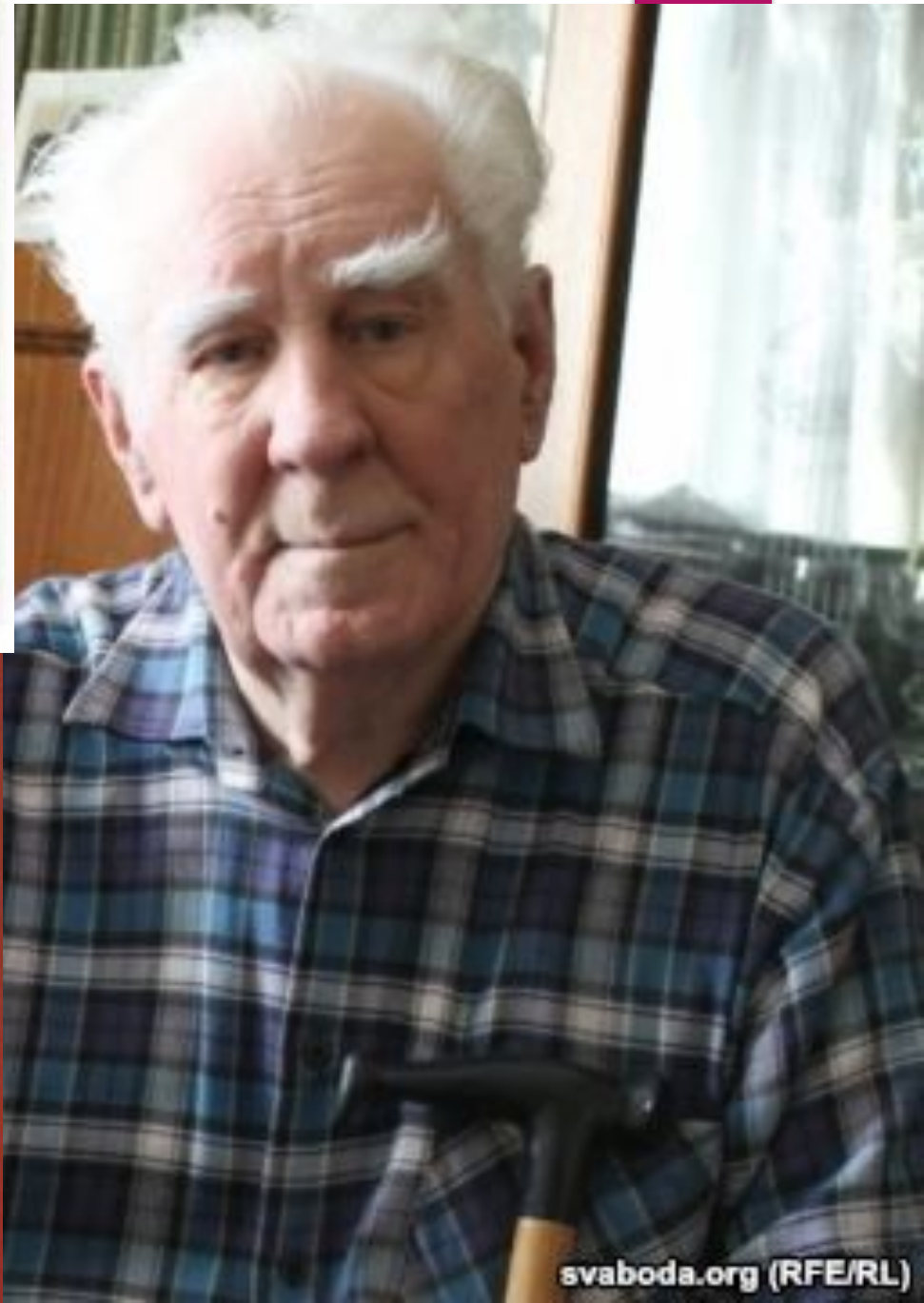

Творчасць

- ▶ Дэбютаваў у друку з вершамі ў 1946 годзе. Аўтар кніг паэзіі «Песня ў дарогу» (1957), «Прадвесне ідзе па зямлі» (1959), «Неспакой» (1961), «Бальшак» (1965), «Перазовы» (1967), «Лісце трыпутніку» (1968), «А дзе ж тая крынічанька» (1972), «Запаветнае» (1975), «Актавы» (1976), «У добрай згодзе» (лірыка, гумар і сатыра, 1979), «Святлынь» (1984), «Як дрэва карэннем» (1986), «Повязь» (1987). Асноўны змест паэзіі — любоў да роднага краю, асэнсаванне гістарычнага вопыту беларускага народа. У яго паэтычных творах пераважаюць традыцыйныя формы класічнай паэтыкі, тэмы гістарычнай повязі часоў і пакаленняў, памяці маленства, суровых выпрабаванняў ваенных гадоў.

Выдаў зборнік п'ес «Начлег на буслянцы» (1980) і аповесць «Перажыўшы вайну» (1988). Раман у вершах «Родныя дзеці» (1985) ствараўся з улікам духоўнага росту чытача і ўсведамлення неабходнасці вярнуць страчаныя сацыяльныя і духоўныя каштоўнасці. Выдаў кнігі паэзіі «Жыта, сосны й валуны» (1990), «Талісман» (1994), «На высокім алтары» (1994), «Вечны матыў» (1994), «...І плямы на табе няма» (2003), «На флейце самоты» (2004). Боль і гнеў, надзея і пяшчота, туга і расчараванне — такі спектр чалавечых пачуццяў у творах Ніла Гілевіча апошніх гадоў

ПЕРАКЛАЎ НА БЕЛАРУСКУЮ МОВУ ТВОРЫ ЗВЫШ 400 СЛАВЯНСКІХ ПАЭТАЎ І ПІСЬМЕНнікаў (БАЛГАРСКІХ, СЛАВЕНСКІХ, СЕРБСКІХ, УКРАЇНСКІХ, ПОЛЬСКІХ, РУСКІХ, ЛУЖЫЦКІХ І ІНШ.).

Памёр 29 сакавіка 2016 года. Пахаваны на Кальварыйскіх могілках побач са сваёй жонкай Нінай Іванаўнай

Могілки

Кальварыйскія могілкі

Брама Кальварыйскіх могілак (1830)